

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-282/15

**Queisser Pharma GmbH & Co. KG
proti
Bundesrepublik Deutschland**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Braunschweig)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb tovaru – Články 34 až 36 ZFEÚ – Výlučne vnútorná situácia – Potravinová bezpečnosť – Nariadenie (ES) č. 178/2002 – Článok 6 – Zásada analýzy rizika – Článok 7 – Zásada prevencie – Nariadenie (ES) č. 1925/2006 – Právna úprava členského štátu zakazujúca výrobu a uvedenie výživových doplnkov obsahujúcich aminokyseliny na trh – Situácia, v ktorej časovo obmedzená výnimka z tohto zákazu patrí do miery voľnej úvahy vnútroštátneho orgánu“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 19. januára 2017

Aproximácia právnych predpisov — Potravinová bezpečnosť — Nariadenie č. 178/2002 — Vyhodnotenie rizík a uplatnenie zásady prevencie — Prijatie vnútroštátnej právnej úpravy zakazujúcej výrobu a uvedenie určitých výživových doplnkov na trh bez úplnej analýzy rizík — Možnosť výnimky na základe voľnej úvahy príslušného orgánu a výlučne na časovo obmedzené obdobie aj v prípade, keď sa ukáže, že látka nie je škodlivá — Neprípustnosť

(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 178/2002, články 6 a 7)

Články 6 a 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín, sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá zakazuje výrobu, spracovanie alebo uvedenie na trh akéhokoľvek výživového doplnku, ktorý obsahuje aminokyseliny, ak v tejto súvislosti nebola udelená výnimka, ktorej udelenie patrí do voľnej úvahy vnútroštátneho orgánu, pokiaľ sa táto právna úprava zakladá na analýze rizika týkajúcej sa len určitých aminokyselín, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. V každom prípade tieto články treba vykladať tak, že im odporuje taká vnútroštátna právna úprava, pokiaľ stanovuje, že výnimky zo zákazu stanoveného v uvedenej právnej úprave môžu byť udelené len na časovo obmedzené obdobie aj v prípade, keď sa preukáže, že látka nie je škodlivá.

V tejto súvislosti správne uplatnenie zásady prevencie na prvom mieste predpokladá identifikáciu možných negatívnych následkov dotknutých látok alebo potravín na zdravie a na druhom mieste celkové vyhodnotenie zdravotného rizika založené na najdôveryhodnejších dostupných vedeckých údajoch a najnovších výsledkoch medzinárodného výskumu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. septembra 2003, Monsanto Agricoltura Italia a i., C-236/01, EU:C:2003:431, bod 113, ako aj z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 92). Ak sa teda ukáže, že je nemožné s istotou určiť existenciu alebo rozsah uvádzaného rizika z dôvodu nedostatočných,

nepresvedčivých alebo nepresných výsledkov vykonaných štúdií, ale pravdepodobnosť skutočného poškodenia verejného zdravia pretrváva za predpokladu, že by sa riziko zmenilo na skutočnosť, zásada predchádzania škodám odôvodňuje prijatie obmedzujúcich opatrení pod podmienkou, že budú nediskriminačné a objektívne (rozsudok z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 93 a citovaná judikatúra). Okrem toho v súlade s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 178/2002 musia byť opatrenia prijaté na základe článku 7 ods. 1 tohto nariadenia primerané a nesmú obmedzovať obchod viac, než to vyžaduje dosiahnutie vysokej úrovne ochrany zdravia, pre ktorú sa rozhodla Únia, so zreteľom na technickú a ekonomickú uskutočniteľnosť a ostatné faktory považované za oprávnené v posudzovanej záležitosti. Navyše opatrenia sa musia prehodnotiť v primeranom časovom období v závislosti od charakteru zisteného rizika pre život alebo zdravie a od druhu vedeckých informácií potrebných na odstránenie vedeckej neistoty a na uskutočnenie komplexnejšieho vyhodnotenia rizika.

Takáto neistota neoddeliteľná od pojmu „prevencia“ vplýva na rozsah diskrečnej právomoci členského štátu a odráža sa na spôsoboch uplatnenia zásady proporcionality. Za týchto okolností treba súhlasiť s tým, že členský štát môže na základe zásady prevencie prijať ochranné opatrenia bez toho, aby musel počkať až dovtedy, kým sa naplno preukáže existencia a závažnosť týchto rizík. Vyhodnotenie rizika sa však nemôže zakladať na čisto hypotetických úvahách (rozsudok z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 91 a citovaná judikatúra).

(pozri body 56, 57, 59, 60, 68 a výrok)